

De drie gebroeders medeminnaars : kluchtspel

<https://hdl.handle.net/1874/372206>

DE

940

DRIE GEBROEDERS
MEDEMINNAARS;
KLUCHTSPEL.

Gevolgd naar het Fransche van den Heer DE LA FONT.

AMSTELDAM,

By IZAAK DUIM, Boekdrukker en Boekverkooper,
bezuiden het Stadhuis, by den Dam. 1734.

Met Privilegie.

DE

BRIEF GERROEDERS
MEDEMINNAARS

K. R. U. C. H. T. S. P. A. L.

Gevoelt met het Franche van den Heer de la Font.

AMSTELDAM.

By J. A. A. D. U. M., Boekhandelaar en Boekverkooper,
bewoont het Smeekhuis, by den Dam. 1734.

Met Privilegie.

AAN DEN LEEZER.

DEn Heer DE LA FONT, spreekende van die Kluchtspel, genaamt Lestros Freres Rivaux, zegt onder anderen: dat het in den beginne, toen hy het zelve gemaakt had, gescheenen hadde, als of het ten eenemaal in zyne geboorte zoude gesmoort hebben, doch na dat het zelve eenige malen ver-toond, en aan den Adel en het gemeen bekend was geworden, was het wederom met zodanigen luister uit dien poel des Afgronds opgerezen, dat hy nooit reden heeft gehad zynen arbeid, aan het zelve te koste gelegd, te beklagen.

Indien het nu op diergelyke wyze met deze DRIE GEBROEDERS MEDEMINNAARS afloopt, zal ik ook nooit reden hebben mynen arbeid, van dezelve naar myn gering vermogen uit Frankryk in Holland overgebracht te hebben, te beklagen: doch het zelve in tegendeel kwalyk uitvallende, zal ik my troosten met het Vaars eens beroemden Dichters, zeggende:

Die noit wil kwalyk doen, die slape nacht en dag.

Of met de zo oude als gemeene spreekwyze,

Wie kan het toch ramen,
Dat ieder zegt Amen?
Want hoe men 't ook maakt,
Den eenen pryft, den andren laakt.

H: V: E.

C O.

C O P Y E van de P R I V I L E G I E.

DE Staten van Holland en Westvrieland doen te weten : alzo Ons te kennen is gegeven by de Regenten van het Wees- en Oude Mannenhuis der Stad Amsterdam, en in die qualiteyten te samen Eygenars, mitsgaders Regenten van den Schouwburg aldaar, dat zy Supplianten, eenige Jaaren hadden gejoüisfeert van 't O&roy of Privilegie by hen van Ons op den 23. May 1714. geobtimeert, waar by Wy aan hun Supplianten goedgunstelyk hadden geaccordeert, en geoctroyeert, om, geduurende den tyd van vyftien doen eerst achter een volgende Jaaren, de Werken, die ten dienste van het Toneel reets waren gedrukt, en van tyd tot tyd nog verder in het licht gebragt, en ten Toneele gevoert zouden mogen werden, alleen te mogen drukken, doen drukken, uytgeeven ende verkoopen, en bevonden dat de Jaaren, by 't voorsz. O&roy of Privilegie genoemt, op den 22. May 1729. stont te expireeren; ende dewyl zy Supplianten ten meesten dienste van den Schouburg, waar van huane respective Godshuizen onder andere mede moeten worden gesustenteert, de voorengemelde Werken, zoo van Treurspellen, Blyspellen, Klugten, als anders, die reets gedrukt, en ten Toneele gevoert zyn, of in toekomende gedrukt, en ten Toneele gevoert zouden mogen werden, geerne alleen, geelyk voorheen, zouden blyven drukken, doen drukken uytgeeven en verkopen, ten einde dezelve Werken door het nadrukken van andere, haar luister, so in taal, als in spelkonst, niet mogren komen te verliezen, en dewyle sulx haar Supplianten, na de expiratie van 't bovengemelde O&roy, niet gepermitteert was, zo keerden zy Supplianten haar tot Ons, reverentelyk verzoekende, dat Wy aan hun Supplianten in kwaliteyten voorsz. geliefden te verleenen, prolongatie van het voorsz. O&roy of Privilegie, om de voorsz. Werken, zo van Treurspellen, Blyspellen, Kluchten, als anders, reets gemaakt, en ten Toneele gevoert, of als nog in het licht te brengen, en ten Toneele te voeren, den tyd van Vyftien eerst komende, en achtereenvolgende Jaaren, alleen te mogen drukken en Verkopen, of te doen drukken en verkopen, met verbod aan alle andere op seekere hooge Peene. by Ons daar tegens te statueeren, SOO IS 't dat Wy, de Saake, ende 't voorsz. verzoek overgemerkt hebbende, ende geneegen weezende, ter bede van de Supplianten uyt Onze regte wetenschap, Souveraine Magt ende Authoriteyt, deselve Supplianten geconsenteert, geaccordeert, en geoctroyeert hebben, consenteeren, accordeeren en o&royeeren hen by deezen, dat sy, geduurende den tyd van Vyftien eerst Agtereenvolgende Jaaren, de voorsz. Werken, die ten dienste van het Toneel reets waren gedrukt, en van tyd tot tyd nog verder in het licht gebragt, en ten Toneele gevoert zouden mogen werden, in diervoegen, als zulx by de Supplianten is verzogt, en hier vooren uitgedrukt staat, binnen den voorsz. Onzen Landen alleen zullen mogen Drukken, doen Drukken, uytgeeven ende verkopen, verbiedende daaromme alle ende eenen ygelyken dezelve Werken, in 't geheel, of te deele te Drukken, naar te Drukken, te doen Naardrukken, te Verhandelen, of te Verkopen, of te elders Naardrukt, binnen den selven Onzen Landen te brengen, uyt te geven, of te Verhandelen en Verkopen, op Verbeure van alle de nagedrukte, ingebragte, verhandelde of te verkogte Exemplaren, ende een boete van drie duysend guldens daar en boven te verbeuren, te Appliceren een derde part voor den Officier, die de

Calange doen zal, een derde part voor den Armen der plaatzen daar het Casus voor vallen zal, ende het reſteerende derdepart voor de Supplianten, ende dit telkens zoo meenigmaal, als dezelve zullen werden agterhaalt, alles in dien verſtande, dat Wy de Supplianten met dezen onzen Octroye alleen willende gratificeren tot verhoedinge van hunne ſchade door het Nadrukken van de voorſz. Werken, daar door in geenigen deele verſtaan, den innehouden van dien te autorifeeren, ofte te Advouëren, ende veel min dezelve onder onze Protectie, ende beſcherminge, eenig meerder Credit, aanzien ofte reputatie te geven, nemaar de Supplianten in cas daar inne iets onbehoorlyks zoude influëren, alle het zelve tot hunne Laſten zullen gehouden weezen te verantwoorden, tot dien eynde wel expreſſelyk begeerende, dat by aldin zy dezen onzen Octroye voor dezelve Werken zullen willen ſtellen, daar van geen geäbbrevieerde ofte gecontraheerde mentie zullen mogen maken, nemaar gehouden wezen het zelve Octroy in 't geheel, en zonder eenige omiffie daar voor te drucken, of te doen drucken, ende dat zy gehouden zullen zyn, een exemplaar van de voorſz. werken, op Groot Papier, gebonden en welgeconditioneert, te brengen in de Bibliotheek van onſe Univerſiteyt te Leyden, binnen den tyd van zes weken, na dat zy Supplianten de zelve Werken zullen hebben beginnen uyt te geeven, op een boete van zes hondert guldens, na expiratie der voorſz. zes Weken, by de Supplianten te verbeuren ten behoeve van de Nederduytsche Armen van de plaats alwaar de Supplianten wonen; voorts op peene van met 'er daad verſteeken te zyn van het effect van dezen Octroye. Dat ook de Supplianten, ſchoon by het ingaan van dit Octroy een Exemplaar gelevert hebbende aan de voorſz. Onſe Bibliotheek, by zoo verre zy geduurende den tyd van dit Octroy deſelve Werken zouden willen herdrukken met eenige vermeerderingen, of anders, hoe genaamt, of ook in een ander formaat, gehouden zullen zyn wederom een ander Exemplaar van de gemelde Werken, Geconditioneert als vooren, te brengen in de voorſz. Bibliotheek, binnen deſelve tyd, en op de boete en penaltieyt, als voren. Ende ten eynde de Supplianten dezen Onzen Conſentente, ende Octroye mogen genieten, als naar behooren, Laſten wy allen ende eenen ygelyken, dien het aangaan mag, dat zy de Supplianten van den inhoud van dezen doen, laten, ende gedogen, ruſtelyk, vredelyk ende volkomentlyk genieten ende gebruyken, ceſerende alle belet ter contrarie. Gegeven in den Hage, onder onzen Groten Zegele hieraan doen hangen op den zevenentwintigſten Mey, in 't Jaar onzer Heeren en Zaligmakers duyſend zeven hondert agentwintig.

J. G. V. Boetzelaar.

Onder ſtond, Ter Ordonnantie van de Staten,
was gerekent WILLEM BUYS.

Lager ſtond,

Aan de Supplianten zyn, nevens dit Octroy, ter hand geſtelt by Extract Authenticq, haar Ed. Gr. Mog. Reſolutien van den 28. Juny, 1715, en 30. April, 1722, ten eynde om zig daar na te reguleeren.

De Regenten van het Wees- en Oude Mannenhuis hebben, in hunne voorſz. qualiteit, het recht van deze Privilegie, alleen voor den tegenwoordigen Druk, van de Drie Gebroeders Medeminaars, Kluckſpel's vergund aan Izaak Duim, In Amſterdam, den 6 Auguſtus, 1734.

V E R T O O N E R S .

PHILIDoor. een ryke Hagenaar.

JACOBA, Vrouw }
ANGELIKA, Dochter } van Philidoor.
MERLYN, Knecht }

BARON LIZIMON, }
MARQUIS LIZIMON, } Gebroeders, Minnaars
GRAAF LIZIMON, } van Angelika, en Kapi-
teins in het Regiment van
Schralenstein.

LARONCE een Lakey.

Het Tooneel is op de Buitenplaats van Philidoor, op
de voorplaats van den Tuin, buiten 's Gravenhage.

D E

DRIE GEBROEDERS
MEDEMINNAARS;
KLUCHTSPLEL.

EERSTE TOONEEL.

MERLYN, *balende drie Goudbeurzen uit zyn
zak, de eene na de andere.*

DAt 's nomro één; en dat is nomro twee; de leste
Is nomro drie, en naar 't my toefchynt ook de beste.
Drie beurzen vol met Goud! gewis men mag hem voor
Gelukkig achten die thans woond by Philidoor:
Is hier noch iemand die zyn Dochter graag wil trouwen?
Die geef zich aan by my, zo is hy wis behouwen;
Want ik kan maken, als hy maar wat ryk'lyk geeft,
Dat hy straks toegang tot myn Heer 's Familie heeft.
Ik heb 'er thans al drie, die my hun mildheid toonden,
En elk myne yver met een beurs vol Goud beloonden:
Zy denken alle drie hun Min bekroond te zien,
Doch dit geluk zal maar genieten een' van driên.
Den eerften heeft het woord gekregen van de Vader;
Den tweden heeft het van de Moeder; maar veel nader
Is 't met den derden, want die heeft het Ja-woord van
De Dochter, zo dat hy zich 't meest' verzeek'ren kan.
't Zyn drie Gebroeders, en 't zyn ook drie Kapiteinen,
Van eenerhande Naam, en kaerels als Romeinen!
Door my zyn ze alle drie by ons in huis besteld,

2 DE DRIE GEBROEDERS,

Het kostte my veel moeite, en hen niet minder geld,
 Wyl ik van yder, een diër beurzen heb gekregen:
 Doch zien wy verder hoe de zaaken zyn gelegen.
 Den eene is een Baron, den andren een Marquis,
 De derde een Graaf... 'k Heb by die reek'ning geen ver-
 lies!

Maar toch de Jongste weet het beste noch te leeven,
 Hy kend zyn' waereld wel, hy heeft me 't meest gegeven,
 Dies diene ik hem ook trouw: want voor die meerder
 geeft,

Is 't billyk dat men ook te meerder achting heeft.
 Doch 't beste is, zy zyn noch onweetend' in die zaken,
 Dat ze alle drie op een en 't zelfde voorwerp blaken;
 Ik houw die pas zo schoon bezet van dat Fortres,
 Dat elk onkundig blyft van 's anders Minnares.
 Bloed! die Mejuffer trouwd, krygt geld by heele tonnen,
 Want goude bergen heeft de vaâr aan 't Hof gewonnen:
 Doch 't is niet evenveel wie na haar Huw'lyk staat,
 Want voor de Pleitrok heeft ze een' heimelyke haat;
 Het moet een Kapitein of diergelyke wezen,
 Zy denkt een Oorlogsheld kan haar het best genezen;
 't Is daarom ook dat ik, wanneer ik by haar ben,
 Dat volkje zo veel roeme en pryze als ik maar ken,
 Om dat zy nooit haar' gunst te mywaarts zou verklei-
 nen....

Maar zagt, de droes, daar zie ik een' der Kapiteinen;
 Het is de Jongste, die de Juffer hebben zal.
 Hy komt al sluipende, om te zien of het geval
 Hem somtyds bracht by haar die hy hier zal verbeiden;
 Of moog'lyk hebben zy malkandren hier bescheiden...
 'k Bedriegme niet: zy komt en heeft hem ras gehoord.

TWEEDE TOONEEL

ANGELIKA, GRAAF LIZIMON, MERLYN.

NU, nader vry; Merlyn weet immers van de moord,
 En

En is gelyk gy weet geheim in alle zaaken.
*Hy ziet dat Graaf Lizimon en Angelika
 malkanderen groeten.*

Hei, feldrement! houd op met komplimenten maken.

GRAAF.

Mejuffer, wat geluk, dat ik u dus ontmoet;
 Zyt van een' Minnaar, die uw slaaf wil zyn, gegroet:
 Mag ik haast hoopen dat ge u eens zult gunstig toonen,
 En dat de Huw'lyks-band myn' Liefde zal bekroonen?
 Spreek, schoone Angelika.

ANGELIKA.

Hoop, Lizimon; en weet,
 Myn oogmerk is, dewyl ge uw Liefde aan my besteed;
 Dat ik van dezen dag daar over met myn Vader
 En Moeder spreken wil, om dus myn hart wat nader
 Aan hun te ontdekken; want het is niet lang geleen,
 Dat zy beslooten my in 't Huw'lyk te doen treên,
 En my een Minnaar van de Studie op te draagen:
 Maar wyl de Pleitrok my toch nimmer kost behaagen,
 Hadde ik eene afkeer voor een Minnaar van dien aart,
 Het welke ik daad'lyk aan myne ouders heb verklaard;
 Nu willen ze, om my niet myn hoop te doen verliezen,
 Eerlang een Officier tot hunne Schoonzoön kiezen.

MERLYN.

Mejuffer heeft gelyk. De Pleiters van het Hof,
 Met hun gefronst gelaat, zyn al te plomp en grof,
 En voor het meest gedeelte in slechte reputatie:
 Ook is 't een grootfche en eene onaangenaame Natie,
 Voor Vrouwen onbekwaam: door dien ze veel te veel
 Verflaafd zyn aan 't Proces. Maar weet in tegendeel,
 Lang leeve een Kapitein! met zyne krygsmanieren,
 En wandel, die hy weet zo aangenaam te sieren,
 Dat door de aanminnigheit die hy in 't spreken heeft,
 De schoonste Juffer zich terftond gevangen geeft.
 Want zulke kunnen 't best de Vrouwtyjes karresseeren:
 Die hebben lust en tyd. Voor my, ik wil u zweeren,
 Wen ik een Juffer was die veel begaafdheit had,

DE DRIE GEBROEDERS,

En al de schoonheid, die natuur ooit schiep, bezat,
Zo dat ik booven elk in schoonheid wierd verheven,
'k Zou me aan de wapens van myn Heer straks overgeven.

GRAAF.

Merlyn, gy zyt te veel verplichtende.

MERLYN.

Ik spreek de waarheid. „Maar uw geld is 't, dat ik eer!

GRAAF.

De studie leid 'er veel' zo zeer in 't hoofd te maalen,
Dat zy daar door te straf der vrouwen Sexe onthalen.

MERLYN.

By voorbeeld, zeid men niet van Damon de Advocaat,
Dat hy een zotskap is al waar hy gaat of staat?
Die vaak een heelen dag de groote zaal gaat veegen;
Die door verwaandheid meend het zwaarste in deugd te
wegen;

Die met veel schoon papier gaat pronken in zyn zak;
Steeds contra oordeeld, of zo maar *ab hoc & ab hac*.
Die niemand liever dan zyn eigen zelfs mag hooren;
Die door hoogdravetheid tracht yder te bekooren;
In redenwisseling opsynyd van groot bewind;
Die maar zich zelven acht; die maar zich zelfs bemind.
Kortom een kwiebus, die men gaan ziet langs de wegen,
Des morgens zonder, en des avonds met den Degen.
Waar vond men grooter nar?

ANGELIKA.

Merlyn, na dat ik merk,
Gy maald portretten?

MERLYN

„Mejuffer, dat 's myn werk.
Lang leev' het Oorlogsvolk, voor al de jonge vrouwen!
Gy waart gelukkig zo gy t'samen kwaamt te trouwen.

GRAAF, tegen Angelika.

My dunkt, Merlyn is ons genegen.

MERLYN.

Net geraân.

Maar

Maar niet te min ik beef!

ANGELIKA.

Waar komt u dat van daan?

GRAAF.

Ik bidde u, wil ons daar de reden van ontdekken.

MERLYN.

„Ik zoek op deze wys noch weer wat splint te trekken.

ANGELIKA.

Wat zegt gy?

MERLYN.

Ik? och, niets.

ANGELIKA.

Nu, zeg ons de oorzaak maar.

MERLYN.

Gy wilt een Kapitein tot Bruidegom, niet waar?

ANGELIKA.

Wel nu, Merlyn?

MERLYN.

Wel nu. Uw vader wil volkomen

Uw zin voldoen, want hy heeft giftren voorgenomen,
Een zEEK're Kapitein, daar juist zyn oog op viel,
Aan u te geven.

GRAAF.

Ach! dat snyd my door de ziel.

Ik ben verlooren!

MERLYN.

„Bloed! 't is wel van my verzonnen.

ANGELIKA.

Ach, welk een' wreede maar'!

GRAAF.

Wat nu voor ons begonnen?

Ei, geef ons raad, Merlyn, ik hoope op u alleen.
Daar 's noch een' beurs. Gy zyt vernuftig in al 't geen
Gy onderwind. Ei neem.... Gy kunt wel iets verzinnen,
Waar door ik kom de gunst van Philidoor te winnen.

MERLYN.

Ik zou dan twémaal geld van u aanvaarden? hoe!

8. DE DRIE GEBROEDERS,

Durft gy zulks denken? neen: 'k Ben daar al te eerlyk toe-

GRAAF.

Ik bid... Want gy kunt ons alleen behulpzaam wezen.

MERLYN, *het geld neemende.*

Helaas! het is wel waar, 'k laat my te ras belezen:

'k Ben noch te onnozel in de waereld!

GRAAF.

Maar ik weet,

Dat gy, indien gy maar uw minste vlyt besteed,
Wel maken kunt dat wy dien hoek te boven komen;
Want Philidoor heeft steeds uw zeggen aangenomen.

MERLYN, *na zich een weinig bedacht te hebben.*

Wel aan, ik geef het geld tien dubbeld wederom,
Zo ik niet maak dat gy van daag word Bruidegom:
'k Weet nu die zwaarigheid wel uit den weg te ruimen,
Zo maar Mejuffer niets van haar kant wil verzuimen;
Want zie, 't kost beuren dat my zulks veel helpen kon?

ANGELIKA.

Wees daar niet voor bezorgd. En gy, Heer Lizimon,
Stel u gerust, ik zal, tot mind'ring onzer kwaalen,
Bezoeken of ik kan myn Vader overhaalen.

MERLYN.

Zo niet, dan vinde ik licht al weer wat anders: want,
't Ontbreekt my nimmer aan uitvinding' noch Verstand.

ANGELIKA.

(men.

Myn Heer, vertrek zo lang, en wil in 't minst niet schro-
Maar maak hier over een klein uurtje weer te komen.

DERDE TOONEEL.

MERLYN, *beziende zyn leste beurs.*

Dat's weer een vette! bloed, waar wil dit heen, Merlyn?
Dus doende maakt gy van uw zak een Magazyn?

O! 'k heb het goud zo lief, dit's iets, dat waarlyk waar is,
Dat zelf geen Procureur, geen Smous, noch geen Notaris,
Daar zo veele achting ooit voor hebben kon dan ik.

Want 'k ben te wonder met die beursjes in myn schik.

Myn

Men kan op zulk een wys noch al veel geld vergaären?
 Maar na dit jaar komt licht een kwaad jaar: laat ons spaa-
 En niet zo leeven als 'er doen een party knechts. (ren
 Myn groote zinspreuk is: *Te trekken links en rechts!*
 En't gaat tot noch toe. . . . Maar, 'k mocht myn Fortuin
 wel groeten,

Zo de oudste Broeders hier malkandren eens ontmoetten!
 Zy hebben allebei het Jawoord ook, 't is waar,
 En zy verbergen steeds hun liefde voor malkaâr:
 Of zo zy bygeval den Jongsten hier eens vonden,
 Dan was 't noch slimmer, en het zou 'er duivels honden!
 Want ik heb ze alle met de zelfde hoop gevlyd;
 En zo zy dat malkaâr verklaarden, welk een spyt
 Zou elk van hen dan niet om dit bedrog gevoelen?
 Zy zouden my wel licht, om hunnen haat te koelen,
 Vermoorden willen, en wat raad in dat geval?
 Eene onbeschaamdheid, want die wint toch overal.
 Maar ach! zint Juf, ik beef! . . . wat zie ik voor myne oog-
 gen?

Daar komenze allebei. Waarachtig 't is geen loogen.
 Met wat verwondering zal d'een' den and'ren zien!
 Courasie nu, Merlyn, gy kunt het niet ontvliên.

V I E R D E T O O N E E L.

MERLYN; BARON LIZIMON, en MARQUIS LIZI-
 MON, elk van een byzondere zyde uitkomende,
 zonder malkanderen te zien.

H EER PHILIDOR heeft my alhier ter plaats bescheiden.

BARON.

„ Ik ga, daar ik Meyrouw Jacoba moet verbeiden.

MARQUIS.

„ Hy heeft me ontboden om de zaaken af te doen.

BARON.

„ Zy liet me weeten dat ik my moest herwaarts spoên.

MARQUIS.

A 4

B 4-

8 DE DRIE GEBROEDERS,

BARON.

- „ Hy denkt me een een'ge Zoon te zyn, en uit dien hoofde
„ Was 't wel het meest dat hy zyn Dochter my beloofde.

MARQUIS.

- „ Zy gaf me alleen haar woord, na dat ik merken kon,
„ Om dat zy my houd voor den een'gen Lizimon.

BARON.

- „ De Naam van Lizimon zal zyn geslacht verëeren.

MARQUIS.

- „ Myn Naam kan de achting diër familie veel vermeerren.

MERLYN.

- „ Ja, trouw haar allebei, de Juffer staat alreê:

- „ Maar 't best van alle is, dat 'er geene van die twee

- „ Aan ruiken zal, ten zy Merlyn, om zo te spreken,

- „ De moeite nam van juist terstond de moord te steeken.

BARON, *ziende Merlyn.*

- „ Zie ik Merlyn daar niet?

MARQUIS, *ziende Merlyn.*

„ My dunkt daar is Merlyn?

BARON, *ziende de Marquis.*

- „ Maar hoe! wat zie ik noch? Ô Hemel! kan het zyn,

- „ Het is myn Broeder!

MARQUIS, *ziende de Baron.*

„ Wie vertoond zich voor myne oogen?

- „ Is 't niet myn Broeder? ja: ik ben geensins bedroogen.

- „ Hy is 't.

BARON, *naderende de Marquis.*

Wel hoe! Marquis, gy hier?

MARQUIS.

Wel hoe! Baron,

Ik sta verflagen, wyl ik nimmer denken kon;

U hier te vinden.

MERLYN.

„ Hoe of dit noch af zal lopen?

- „ Daar meê gaan zy malkaâr de gansche zaak ontknopen!

Hy maakt eenige Complimenten tegens de Lizimons.

MAR-

MARQUIS.

Ha, goeden dag Merlyn., 'k Sta hier verwonderd van.
 „Doch ik moet deeze strik ontwarren als ik kan.

Wat maakt gy hier, Baron? wil my 't geheim ontleden.

BARON.

Neen, liever eerst van u: want gy komt zonder reden
 Hier ook niet, en my dunkt ik heb noch grooter recht.
 Dies wil ik dat gy my het eerste uw' reden zegt,
 Daar na zal ik u doen van myn kant openbaaring.

MERLYN.

Maar, Heeren, wat voor nut steekt toch in die verklaring?

MARQUIS.

Zwyg: laat ik zeggen om wat reën ik herwaarts kom.
 Weet, Heer Baron, dat ik hier ben gekomen om
 Myn Huw'lyk met de schoone Angelika te sluiten.

BARON.

Myn oogmerk is het zelfde, en daarom kome ik buiten.

MARQUIS, *toornig.*

Wat zegt gy!

MERLYN, *tusschen beiden.*

Vreë, Messieurs. Bezadig u; want zo

Myn Meester wierd gewaar, dat gy..... maar apropò,
 Myn Heeren Officiers, wat is 'er nieuws?

MARQUIS, *gevende Merlyn een stoot.*

Wy weten

Geen nieuws, dan dit: verstaat gy dat? gy eervergeeten
 Schavuit!

MERLYN.

„De droes! dat was noch al geen linkfen stoot.

BARON.

Ik kom hier, om dat my Heer Philidoor ontbood.

Zie hier den Brief: want hy heeft my zyn woord gegeven.

MARQUIS.

Mevrouw Jacoba heeft my ook een Brief geschreven.

BARON.

Angelika is door dees Brief my toegezeid,
 Van haaren Vader.

10 DE DRIE GEBROEDERS,
MARQUIS.

Dat 's een evenredigheid.
Ze is door haar Moeders Brief aan my weer opgedragen.

BARON, *lezende den Brief van Philidoor.*

Aan den Heer BARON LIZIMON, Kapitein in het
Regiment van Schralenstein.

Myn Heer Baron, geliefd my de eere aan te doen van op myn Buitenplaats te komen, ik ben van voornemen om van U. te spreken tegens myne Vrouw en Dochter; en ik twyffel niet of gy zult haar aangenaam zyn. Doch komt niet ten eersten in huis, maar geliefd zo lang te wandelen in de Allée van myn Tuin, aldaar zal ik myne Vrouw en Dochter geleiden; en het zal zyn, om aldus met onze eerste byeenkomst alles wel te bezorgen.

U: E: D.

PHILIDOOR.

MARQUIS, *lezende den Brief van Jacoba.*

Aan den Heer MARQUIS LIZIMON, Kapitein in
het Regiment van Schralenstein.

Myn Heer de Marquis, het is van daag dat ik met myn Man en Dochter over u spreken zal, om noch deze dag een einde van uw wenschen te maken. Maak staat op myn woord. Laat u alleenlyk vinden in myn Tuin, daar ik u verwachten, en met myn Man en Dochter komen zal; die, als ik hoope bebaagen zullen scheppen in de eere van uw verwantschap. Vaar wel.

U: E: Dienaresse

JACOBA.

BA.

BARON.

Is't mooglyk, 'tgeene ik hoor!

MARQUIS.

Ik mag het zelfde vraagen.

MERLYN.

Welk een verwarring! welk een raadfel! ach, het is
My onbegryp'lyk. 't Is een donk're duisternis.

BARON.

„Merlyn, een woord alleen.

MERLYN.

„Wat is myn Heer's believen?

BARON.

„Gy vraagd my dat noch, Schurk, gy grootste dief der
dieven!

„Waarom 't geheim my niet ontdekt?

MERLYN.

„Dat waar geschiet,

„Zo ik 't geweeten had.

BARON.

„Zo weet gy dan ook niet,

„Dat dat myn Broeder is?

MERLYN.

„Sint Jut! wees myn behoeder.

„Ach, ach! wat zegt gy my, myn Heer? is dat uw
Broeder!...

„Maar welker duivel heeft hem hier ter plaats gevoerd?

BARON.

„Dat vrage ik u.

MERLYN.

„Zie daar, ik ben 'er van ontroerd.

„Ach, welk een voorval!... Maar, daar is niet aan
bedreeven,

„Angelika is toch voor u; dies maak geen leeven.

„Zy is voor u, wat ook uw' Broeder mag bestaan:

„'k Zal hem wel spreken, laat me een oogenblik be-
gaan.

(krygen,

„'k Zal hem de onmooglykheid van haare trouw te

„Zo

12 DE DRIE GEBROEDERS,

„Zo klaar ontdekken, dat hy zal voor altyd zwygen.

Hy gaat by den Marquis.

MARQUIS.

„Merlyn, 'k heb reden om my te beklagen.

MERLYN.

„Van wie, myn Heer?

„En

MARQUIS.

„Van u; nu ik uw valscheid kenn'.

MERLYN.

„Van my? myn Heer, van my onnooslen duivel!

MARQUIS.

„Zeeker.

„Gy handeld met my als een snoode woordverbreeker.

„Gy moest my in 't begin gewaarschuywd hebben, dat

„Ik zelf myn Broeder tot een Medeminnaar had.

„'k Had immers weer die dienst erkend door myn betalen.

MERLYN.

„Ik wist het zelf niet, of de drommel moet me halen.

„Doch gy maakt groot allarm, en daar is niets verbruid.

„Angelika is toch voor u; daar meê is 't uit.

Myn Heeren, gy zyt in wanordre zonder reden.

BARON.

Ik trouw Angelika, en hou my voorts te vreden.

MARQUIS.

Voor my, ik trouw haar ook, en blyf stantvastig by
Myn voorneem'.

BARON.

Maar gy moet wel afstand doen aan my.
Ik ben uw Ouder.

MARQUIS.

Hoe! geeft zulks in alle soorte
Van zaaken? 'k lache eens om uw recht van de Eerst-
geboorte.

BARON, *toornig.*

Wel aan, ik zal het eind verwachten van de zaak,
In myn Schoonvaders Tuin.

MAR-

Ik ook, met veel vermaak.

VYFDE TOONEEL.

MERLYN, *alleen.*

W Eg zynze! en ik ben weer onthef van die twee kwaad-
 Laat ons na zulk een werk een weinig adem halen.
 Hoewel een ander zou in zulk een' zaak vry meer
 Verlegen zyn geweest dan ik: dat deed al weer
 Myne onbeschaemdheid, ô! die red my uit veel strikken,
 Daar 'k anders al voor lang had moeten in verstikken.
 De schaamteloosheid is een zeer noodzaak'lyk kwaad,
 Voor hem, die zo als ik, na volle beurzen staat.
 Laaft zei me een oude Vrouw: Zoon, wilt dit vry aan-
 merken,
 Een mensch moet hebben, wil hy zyn geluk bewerken,
 Een koop'ren voorhoofd, daar een scheldwoord stuit op
 En ik bedank haar voor dien raad die zy my gaf. (af,
 Want nu maar zagt! 'k zie daar myn goeije Meester
 Die met den Heer Baron zo zeer is ingenomen, (komen,
 Dat hy hem noch van daag wil Bruidegom doen zyn;
 Maar 'k zal 't beletten zo ik anders heet Merlyn.

ZESDE TOONEEL.

PHILIDOR, MERLYN.

W Ord tyd dat ik eerlang myn voorneem' openbaare,
 En aan myn' Vrouw de keur, die 'k heb gedaan, verklaare:
 Maar daar 's Merlyn.

MERLYN.

Geheel tot uwen dienst.

PHILIDOR.

Dat's recht.

Gy

14 DE DRIE GEBROEDERS,

Gy toond my steeds te zyn een paerel van een Knecht,
Die tegens yder myn' belangen neemt ter harten:
Zelf tegens myne Vrouw.

MERLYN.

O! die heeft zulke parten.

PHILIDOO.

Dat weet ik: maar gy toond van uw verstand een blyk,
Nu gy myn' zyde kiest.

MERLYN.

Wel heb ik geen gelyk?

Zyt gy geen Voogd van 't Huis?

PHILIDOO.

Voorzeker! al myn leeven:

MERLYN.

Daar nevens hebt gy, als u yder na moet geven,
Zulk een uitmuntend hoofd, en schrandre geeft daar by:
Maar weêr uw Wyf....

PHILIDOO.

Dat is eene onbeschaamde pry!
't Welk blyken zal, zo ras als ik haar heb doen hooren;
Dat ik Heer Lizimon tot Schoonzoon heb verkooren:
't Is een Baron, Kaptein, en alles wat men wil:
Maar 'k ben verzekerd dat ik met myn Wyf verschil
Daar over hebben zal, en datze om my te kwellen,
Als ik hem noem, terstond een ander voor zal stellen:
Ik kenn' haar al te wel.

MERLYN.

Daar twyffel ik niet aan,
Dat zy dat doen zal, zo zy 't niet al heeft gedaan:
Want haar Verstand is hoog en laag. Zy wil niet weeten;
Dat deze Wet, die vaak in Holland word vergeeten,
En die de Man tot Voogd en Meeſter maakt van 't huis,
Dat die Natuurlyk is: dat was voor haar niet pluis.
Ze is als een Ebbe en Vloed in haar verwisselingen;
Haar hoofd is als de Maan zo vol veranderingen;
En alles word voor haar verkeerd hervoor gebracht;
Want zeld men goeden dag, zy antwoord goeden nacht.

Kort

Kortom, zyt gy beluft haar wedergâ te kyken?
 Zo zie de Dwarsdryfster, die zal haar net gelyken.

PHILIDOOR,

Dat is onnodig: want wy zullen 't beeter zien,
 Als ik haar Lizimon tot Zoon kome aan te biên.
 Maar toch, ik wil dat zy haar' zothed zal genezen,
 En dat myn Dochter noch van daag zyn Bruid zal wezen.
 Doch waar of hy vertoefd?

MERLYN.

Hy is 'er al, myn Heer.

Hy wandelt in den Tuin.

PHILIDOOR,

Is 't waarheid?

MERLYN.

Op myne Eer.

PHILIDOOR.

Hoe wierd u zulks bewuft?

MERLYN.

Ik heb hem flus vernomen.

PHILIDOOR.

Ik ben verblyd, Merlyn, dat hy al is gekomen.
 Ik zal zo daadlyk van hem spreken met myn' Vrouw;
 Gaa, zoek haar eens, zy zal in huis zyn, zo 'k vertrouw.

MERLYN.

(ken,

Maar, zo die goeije Vrouw u eens het hoofd kwam bree-
 Met, naar gewoonte, van een andren Heer te spreken?

PHILIDOOR,

Ze is daar bekwaam toe; en ik ben 'er voor bevreesft.

MERLYN.

't Is toch een booze geest!

PHILIDOOR.

Een duyvel van een geest!

MERLYN.

Want altyd zeydte neen.

PHILIDOOR.

Daar is niet aan gelegen:

Laat zy neen zeggen, dan zeg ik 'er ja weer tegen.

MER.

16 DE DRIE GEBROEDERS,

MERLYN.

Dan zal zy voor gewis zich moeilyk maaken.

PHILIDOR.

Goed;

Dat scheid my niet, vermits my dat plezier aandoet.

MERLYN.

En dan zal zy haar streng zo licht niet laten glyen.

PHILIDOR.

Zy doe dan wat ze wil, zy zal het moeten lyen.

Myn zaak is goed. Den Heer Baron dat is een man,

Die zo bevallig is als iemand wezen kan.

Ook kwam myn Dochter steeds een Officier begeeren

Tot Bruigom, onder dit voorwendfel, dat de Heeren

Der Studie al te veel bezet zyn in het brein;

En daarom kieze ik nu voor haar een Kapitein,

En 'k weet ook dat hy aan myn Dochter zal behaagen,

Zo dat myn' Vrouw aan haar geen' andren op kan dragen.

Hocwel wy zullen 't zien: doet maar dat ik begeer',

En zegt myn' Vrouw dat ik haar spreken moet.

MERLYN.

Myn Heer,

Dat is onnodig, want zy komt al.

PHILIDOR.

Ga dan heenen,

Merlyn, zy moet my in 't geheim gehoor verleenen.

ZEVENDE TOONEEL.

PHILIDOR, JACOBA, MERLYN.

DMERLYN, *in 't weggaan tegen Jacoba.*
En Heer Marquis, die gy uw' Dochter waardig
acht,

„Is in den Tuin, Mevrouw, daar hy bescheid verwacht.

JACOBA.

„'t Is om die reden dat ik thans myn Man wil spreken.

PHI-

PHILIDoor, *overluit.*

Laat ons eens zien wat nu zal in haar boezem steeken.

A C H T S T E T O O N E E L .

PHILIDoor, JACOBA.

W JACOBA, *met een stuursheid.*

El nu, myn waarde Man?

PHILIDoor, *op dien zelfden toon.*

Wel nu, myn waarde Vrouw?

JACOBA.

Ik koom hier om dat ik u gaarne eens spreken wou.

PHILIDoor.

Heel goed. Dat ik hier kome is om die zelve reden.

JACOBA.

'k Verwagt voor 't minst' van u dan wat gediensfigheden.

PHILIDoor.

'k Verwagt voor 't minst' van u dan wat bescheidenheid.

JACOBA.

Heb ik die niet altoos?

PHILIDoor.

Neen: dat 's te veel gezeid!

JACOBA.

Zie daar begint gy reeds het vuur weer aan te blazen.

Gy zyt het, die altyd het eerst begint te raazen

En schelden, zou ik dat van u verdraagen? neen.

PHILIDoor.

Sa lustig, weer te paard. Daar draafd men al weer heen!.

Maar 'k ben nu niet gezint te twiften. Laat ons spreken,

En zonder dat wy een' van beide in toorne ontsteeken?

JACOBA.

Ik ben te vreên.

PHILIDoor.

Gy weet, dat onze Dochter thans

Is Huwbaar, maar dat zy met alle foort' van mans

Niet vergenoegd is: want ik wilde haar doen trouwen!

18 DE DRIE GEBROEDERS,

Met zek'ren Advocaat, die 'k haar heb voorgehouwen;
Maar zy gaf my daar op ten antwoord deze Les:
Die Heeren zyn te veel vasthoudend' aan 't Proces.
Kortom, de Pleiters haatze, en wil daar niets van hooren;
Dies heb ik thans voor haar een Kapitein verkooren.
Het is....

JACOBA.

't Word tyd, dat ik eens in uw' reden val,
Wyl ik, als Moeder, nooit die trouw gedoogen zal.

PHILIDoor.

En waarom niet? dat vinde ik kluchtig.

JACOBA.

Om die reden:
Dat 'k met een ander haar in 't huw'lyk wil doen treden.

PHILIDoor, *toornig.*

Daar heb ik nu het slot. Hebbe ik het niet gevreesd?
Gansch bloed! de pest vare in uw' onbeschoften geest!

JACOBA.

Al zagjes Man, hier diend op lager toon gesproken.

PHILIDoor.

Hoe zo? hebt gy my niet genoeg de kop gebrooken?
Gy wilt niet dat ik wil.

JACOBA.

Ik wil de reed'lykheid.
Den Bruidegom die 'k heb myn Dochter toegezeid,
Is ook een Kapitein.

PHILIDoor.

Zy zal my razend maken!

JACOBA.

Dat zoekt gy.

PHILIDoor.

Hoor, Mevrouw, gy zult uw opzet staken.
'k Wil dat Angelika aan my gehoorzaam zy.

JACOBA.

En ik, dat zy de wil opvolgen zal van my.

'k Versta niet dat zy myn' gevoelens tegenstreef:

'k Wil dat zy blindelings zich aan my overgeeeve.

PHI.

En waarom dat?

PHILIDoor.

JACOBA.

Ik ben haar Moeder.

PHILIDoor.

Schoon bescheid!

Ben ik haar Vader niet?

JACOBA.

Gy zyt vol malligheid.

PHILIDoor.

Laat dat zo wezen. Gy zult dit niet wederhouwen.

Ik zal haar, u ten spyt, met Lizimon doen trouwen:

JACOBA.

Met Lizimon?

PHILIDoor.

Ja toch.

JACOBA.

Wat is hy?

PHILIDoor.

Kapitein.

JACOBA.

In welkers Regiment?

PHILIDoor.

In dat van Schralenstein.

JACOBA.

Is 't ernst?

PHILIDoor.

't Is ernst.

JACOBA.

Wel aan, laat ons het twisten staaken:

Omhels my lieve Man. Kom, laat ons vrede maaken.

PHILIDoor.

Ei zie, waar komt nu weer die drift zo ras van daan?

JACOBA.

Papa, ik laate u voorts, in 't geen gy doet, begaan:

Want hy, aan wien ik zelf myn Dochter dacht te ge-

ven,

Is Lizimon.

PHILIDOR.

Is 't waar?

JACOBA.

Zo zeker als wy leeven.

En daarom onderwerpe ik my aan uwen wil.

'k Verkieſ de zelfde Man; des is 'er geen verſchil.

PHILIDOR.

(zen,

Zie hier een groot geweld te niet. . . . maar 'k ben vol vre-

Dat hy, die gy verkoor, noch zal een ander wezen.

Of hebt gy Lizimon alreeds geſproken?

JACOBA.

Ja.

Ook heeft hy reeds myn woord, om met Angelika

Te trouwen, al voorlang op zyn verzoek verkregen:

En 'k ben verblyd dat wy hem beide zyn genegen.

PHILIDOR.

Betreffende dit punt, zo heeft hy 't ook van my.

En 'k zal u daar noch meer van zeggen: weet, dat hy

Al hier gekomen is, om alles te overleggen.

JACOBA.

'k Was van gedachten om dit zelfde aan u te zeggen.

Ik weet het immers.

PHILIDOR.

Hoe?

JACOBA.

Ik zeg dat ik het weet.

PHILIDOR.

„Zy weet het! zie hier weer een nieuwe twiſt kompleet.

JACOBA.

Hy heeft op myn verzoek zich in den Tuin begeven.

'k Heb met myn eigenhand hem zelf een Brief geſchreven,

Door welke ik hem verzocht zich herwaarts, aan te

ſpoen,

Om hier op onze Plaats de zaaken af te doen.

PHILIDOR.

Wel dan geloove ik u. Doch, 't komt my als een wonder

Te

Te vooren; ik beken, 't geval is toch byzonder.
Ik weet niet dat ik ooit heb diergelyk gezien.
Ik heb hem ook een Brief geschreeven! maar, misschien
Bedriegen wy ons noch: dies laat ons niets verbloemen.
Is hy wel Lizimon?

JACOBA.

Ja: dus laat hy zich noemen.

PHILIDoor.

Een Heer zo wel gemaakt....

JACOBA.

Als ik 'er ooit een' zag.

PHILIDoor.

En schoon van Weezen?

JACOBA.

Ja, gelyk een heldren dag.

PHILIDoor.

En Kapitein?

JACOBA.

'k Zeg ja.

PHILIDoor.

Dan is hy 't zelf, waarachtig.

JACOBA.

Gy twyffeld noch?

PHILIDoor.

Neen: uw bewys is al te krachtig.

Maar evenwel dat is al weer een raare vraag,

Die myn vermoeden sterkt.

JACOBA.

Gy zyt een rechte plaag.

Ik merk genoegzaam dat wy weer in alle deelen

Verschillen, des is 't best, wy moeten weer krakeelen.

PHILIDoor.

Dat niet; al is de zaak noch zelf zo klaar niet eens.

Nu zyn we in eene schuit; en dat 's wat ongemeens.

JACOBA.

Men moet Angelika straks dit geheim ontleden.

Zy haat den Pleitrok: dies moet Lizimon op heden

Haar wensch vervullen.

PHILIDoor.

Dit zyn myn' gevoelens mee.

NEGEND E T O O N E E L.

PHILIDoor, JACOB A, ANGELIKA.

MYn Vader, knielende verzoeke ik eene beë.

PHILIDoor.

En wat ?

ANGELIKA.

Zoud gy uw gunst my wel zo verre onttrekken,
Dat gy op heden zoud myn ongeluk verwekken?

PHILIDoor.

Zie hier wat anders! maar waar toe die voorwaarde? en
Waarom zich niet verklaard?

ANGELIKA.

Om dat ik vrezend' ben.

JACOB A.

O! waarlyk, haar geteem begint me te verveelen.

PHILIDoor.

Spreek, wat gy zeggen wilt; of zwyg, 't kan my niet

ANGELIKA. (scheelen.

Gy beide wilt my, dus heeft my Merlyn gezegt,
Met iemand, me onbekend, verbinden in den Echt:
Nu kome ik om een beede u beiden voor te houwen,
Verzoekende, my niet te dwingen om te trouwen?

JACOB A.

Wat nieuws! een Juffer van uw' jaaren en gelaat,
Heeft die eene afkeer voor de Vrouwelyken staat?
'k Zou zulk een' Juffer in den heelen Haag niet weeten;
En haar Verstand zou met een' dwaasheid zyn bezeeten,
Zo 't al haar leeven haar deed blyven ongetrouwd.

ANGELIKA.

Maar ik verzoek dat gy heel anders my beschouwd.

He

Helaas... een jonge Heer, omtrent van myner jaaren,
Bevond my schoon, en kwam zyn' liefde aan my ver-
klaaren:

Nu bidde ik, dat gy wilt den uwen laten gaan,
Om my ter zelve tyd aan dezen toe te staan.

PHILIDDOOR.

'k Verwachtte waarlyk deze onnozele verſchooning
Van u niet: dit is weer eene andere vertooning.
Maar, Juffer, ik verſta, in weerwil van uw' Min,
Dat ge op zult volgen myne, en uwes Moeders zin.
Hoe! daar uw' Moeder thans voor 't eerſte van haar lee-
ven,

Het met my eens is, zoud gy ons daar reden geeven
Om weer te te twiſten?

ANGELIKA.

Ach! dus vorderd gy myn druk.

PHILIDDOOR.

Wy achten dit een goed uitwerkſel van 't geluk;
Dies wil ik dat gy dit ontwerp... maar laat eens hooren,
Wat voor een Lievert is 't, die gy hebt uitverkooren?
En die u heeft zo ras ontdekt zyn' minnepyn.

JACOBA.

Het zal voorzeker de eene of d' and're Lichtmis zyn.

ANGELIKA.

Neen, hy is deugdzaam, en by elk zeer hoog in achting.

PHILIDDOOR.

Maar waarom laat gy ons dan langer in verwachting?
Is hy een man van Naam?

ANGELIKA.

O ja, myn Vader.

PHILIDDOOR.

Goed.

Zeg ons dan wie het is.

ANGELIKA.

Wyl ik het zeggen moet,

't Is eenen Lizimon.

24 DE DRIE GEBROEDERS,

PHILIDOR.
Wie! Lizimon?

ANGELIKA.

Ja, Vader.

PHILIDOR.
Is dit een' zeeke' zaak? verklaar my dit wat nader.
Wat is dien Lizimon?

ANGELIKA.

Hy is een Kapitein,
In 't Regiment, zo als ik hoor, van Schralenstein.
Maar hoe! gy lacht?

PHILIDOR, *lachende.*

Ha! ha! ik kan my nauw bedaaren.

ANGELIKA.

Gy ook Mama? ik bid, wilt my 't geheim verklaren.

JACOBA.

Dien omkeer is al zoet. Hy, dien wy willen dat
Uw Bruidegom zal zyn, is Lizimon!

ANGELIKA.

Ach, wat
Ik hoor!

PHILIDOR.

'k Verwonder me om zyn wys beleid met reden.
Welk een' scherpzinnigheid! en welke omzichtigheden!
Zo heimelyk het woord te krygen van ons drieën:
Wel, van dien Jongman zal men noch wat goeds van
(zien.)

ANGELIKA.

Wat zal dit in die Graaf een vrolykheid verwekken,
Wen ik hem dit besluit, zo gunstig, kome ontdekken.

JACOBA.

Wat reuteld gy van Graaf? gy zyt misleid hier in:
Want door dit Echtverbond word gy een Marquisin,

PHILIDOR.

Zy Marquifinne? goed! zo heeft ze niet te vrezen.
Maar toch, ik zeg, dat zy een Baronnes zal wezen;
Want Lizimon is een Baron.

JACOBA.

Gy weerd u braaf!

Ik zeg hy is Marquis.

ANGELIKA.

O Neen, hy is een Graaf.

PHILIDoor.

Hoe duivel heb 'k het hier? ik weet het immers nader;
Daar zyn geen' Lizimons dan maar de Zoon en Vader.
Hy is Baron.

JACOBA.

En ik steune op het tegendeel.

PHILIDoor.

Dat 's uitermaten goed. Gy zoekt al weer krakeel.

JACOBA.

Gy dwingt 'er my toe, en dat zal ik nimmer lyen:
Al 't geene ik weet laat ik my niet zo licht ontstryen.

PHILIDoor.

Gy weet niet wat gy zegt. En, tusschen ons gezeld,
Uw' redenen zyn vol van uitgelatenheid.

JACOBA.

En de uwe, die zyn vol van buitensporigheden.

PHILIDoor.

Dat Compliment is zoet. Doch laat ons zonder reden
Niet twiften, beter wordt men 't uit hem zelf gewaar.
Is hy niet in den Tuin?

JACOBA.

Voorzeker is hy daar.

En wy behoeven hem maar hier te laten komen...

Zy ziet de Marquis aan baar kant uitkomen.

Maar, 'k zie hem al.

PHILIDoor, *ziende de Baron aan zyn kant uitkomen.*

Zo is 't. Ik heb hem ook vernomen.

TIENDE TOONEEL.

PHILIDOOR, JACOBA, ANGELIKA, BARON
LIZIMON, en MARQUIS LIZIMON, yder
van een byzondere zyde uitkomende.

Z JACOBA, nemende de Marquis by de band.
ie daar, dit is hy.

PHILIDOOR, de Baron by de band nemende.
Neen, voor al niet! dezen is 't.

JACOBA.

't Is dezen zegge ik u.

PHILIDOOR.

Maar Vrouw, gy zyt vergift.

JACOBA, tegen de Marquis.

Zyt gy niet Lizimon?

MARQUIS.

O ja, Mevrouw.

JACOBA.

Zo even,

Heeft noch myn Man getracht my dit te wederstreven.

PHILIDOOR, tegen de Baron.

En gy, myn Heer, zyt ge ook niet Lizimon genaamd?

BARON.

O ja.

PHILIDOOR.

En Kapitein?

BARON.

Daar ben ik voor befaamd.

JACOBA, tegen de Marquis.

En gy, myn Heer?

MARQUIS.

Ik ook. Ik hebbe u niet bedrogen.

ANGELIKA.

„O Hemel! 'k sta in een' verwond'ring opgetogen.

JACOBA, tegen *Philidoor*.

Nu hoord gy 't immers.

PHILIDOOB.

Maar, hoe zal ik dit verstaan?

Twee Lizimons!... hoewel ik kreun my daar niet aan.
Ik ken geene anderen dan dezen.

JACOBA.

Elk voor 't zyne.

Voor my, ik ken 'er ook gen andren dan de myne.

PHILIDOOB, wyzende op de *Baron*.

Ik ben verzekert dat myn Heer den rechten is.

En 'k weet van de uwen niet.

ANGELIKA.

„'t Is een' geheimenis,
„Die my in alles komt gelyk een droom te vooren!

BARON, tegen *Philidoor*.

Myn Heer, ik hoope op u: want gy hebt my verkooren.

PHILIDOOB.

Myn Dochter is voor u, dat zweere ik by myn trouw.

MARQUIS, tegen *Jacoba*.

Gy kend myn' liefde; ik hoope op u alleen Mevrouw.

JACOBA.

Myn Dochter is voor u. Ik zal myn woord niet breeken.

PHILIDOOB.

Angelika...

ANGELIKA.

Papa?

PHILIDOOB.

Hoe is 't, kunt gy niet spreeken?

'k Zou denken dat geen mensch ons beeter scheiden kon.

Verklaar ons voort wie is den rechten Lizimon.

Is 't niet de mynen?

ANGELIKA.

Neen.

JACOBA, tegen *Philidoor*.

Al maakt u dat verwoeder,

't Is toch de mynen.

ANGELIKA.

Neen, den uwen ook niet, Moeder.

BARON.

Mejuffer, meend gy dan dat wy bedriegers zyn?

'k Ben Lizimon, maar inderdaat, en niet in ſchyn:

Dit is een' waarheid die geen menſch kan wederleggen.

MARQUIS.

Gedoog, Mejuffer, dat ik mag het zelfde zeggen.

Ik ben een eerlyk man, en zonder ſinet of blaam;

Den Naam van Lizimon is geen verſierden Naam.

PHILIDOOR.

Wel hoe! wie moet ik van uw beiden dan geloven?

*Tegen de Baron.*Doch, wy zyn 't eens, myn Heer, dierhalven dryft gy
boven.

'k Wil dat Angelika zich ſchikken zal naar my.

JACOBA, *wyzende op de Marquis.*

En ik begeere dat myn Heer myn Schoonzoon zy.

PHILIDOOR, *toornig.*

Begeerd gy wat gy wilt, het zal u niet gelukken;

Myn zin zal deurgaan, en ik zal voor u niet bukken.

Ik wil het zo; 'k verſta 't; dat is het einde en 't flot.

Want gy zyt maar een Vrouw.

JACOBA.

En gy een groote zot!

ANGELIKA.

Ach, Vader, ſtaak toch dit verwyten, het zal blyken....

PHILIDOOR.

Zoude ik my laten in myn recht verongelyken?

Gy hangt van my af: ik ben Vader, Man, en Voogd.

'k Wil van u beide zyn gehoorzaamd.

JACOBA.

Ja, dat moogt

Gy zien.

BARON, *tegen Philidoor.*

Myn Heer...

MARQUIS, tegen *Jacoba*.

Mevrouw.... Wil u niet moeilijk maaken.

ANGELIKA.

Ach, Moeder, tracht toch met zachtzinnigheid de zaa-

JACOBA.

(ken...

Weg, weg, uw Vader ſpeeld me een trek. 'k Weet voor
gewis,

Dat myne een waaren, en de zyne een valſchen is.

PHILIDoor.

(breeken;

Waare ik in uw plaats, 'k zou myn hoofd daar niet mee

Maar my bedienen ook van diergelyke ſtrecken.

ELFDE TOONEEL.

PHILIDoor, JACOBA, ANGELIKA, BARON

LIZIMON, MARQUIS LIZIMON,

GRAAF LIZIMON.

Hier is hy dien ik meen.

PHILIDoor.

Wie?

ANGELIKA.

Lizimon.

PHILIDoor.

Ik ſchrik!

En weet niet waar ik ben.

JACOBA.

Noch ik.

BARON.

Noch ik.

MARQUIS.

Noch ik.

GRAAF.

„Hoe! hier myn' Broeders? ach! dat is me een onver-
wachte

„Ontmoeting, daar ik niet in 't allerminst om dachte.

Myn

Tegen Philidoor.

Myn Heer, vergeef me myn' verwondring. 't Is gedaan!
'k Zie Medeminnaars die een Minnaar tegenstaan.

Ik, die my dachtte met uw' Dochter te verbinden,
Kwam hier, in hoope dat ik u zou gunstig vinden:

En ach! dat hoope ik noch, al word my zulks benyd.

PHILIDOOB.

Waarachtig 't is te veel, drie Bruïgoms op een' tyd!

Zoekt gy myn' Dochter zo maar alle drie te trouwen?

Maar seldrement! wie moet ik voor den rechten houwen?

Wie is nu Lizimon.

Alle drie LIZIMONS, te gelyk.

Ik ben 't.

PHILIDOOB.

Hoe! alle drie?

Wat droes, dat lykt hier wel een klucht te weezen. Wie
Is dan de Kapitein?

Alle drie LIZIMONS, te gelyk.

Ik.

PHILIDOOB.

Is 't hier om te gekken?

GAAAF.

Naardien het zyn moet, zal ik u 't geheim ontdekken.

'k Ben voor de Jongste van dees Lizimons bekend;

Wy zyn drie Broeders, en in 't zelfde Regiment

Elk Kapitein: maar dat we ons komen aan te treffen

By u, daar van kan ik de reden niet beseffen.

Myn Broeders schynen zelf hier van ontsteld: en 'k
zweer,

Dat my dit voorval ook verwond'ren doet, myn Heer;

PHILIDOOB.

Wel, nu ik eenigfins hebbe opening gekregen,

Bevinde ik my wat meer verlicht en min verleegeu:

Maar door welk toeval vind ge u hier te zaam by een?

BARON.

Het zal de Liefde zyn; die ons trok herwaards heen:

Door toedoen van Merlyn kost ik uw' gunst verwerven.

MAR.

MARQUIS.

Hoe, door Merlyn? ach! dien verrader! hy zal sterven.
Want by Mevrouw heeft hy voor my zyn best gedaan.

GRAAF.

Wat hoore ik! dan heeft hy myn minnevlam verraan.
Want hy is 't, die myn liefde en trouw heeft voorge-
dragen,

By deze Juffer: maar ik mag my wel beklagen
Van zyn' bedriegery, waar uit myn onheil spruit.
'k Heb hem noch tweemaal geld gegeven.

PHILIDOR.

Welk een guit!

MARQUIS

Hy heeft my voor myn geld bedroogen van 's gelyken.

BARON.

Dan staan wy alle drie hier even schoon te kyken!
Want ik ben voor myn geld zo wel als gy misleid.

Tegen Philidor:

Maar toch, myn Heer, gy hebt me uw' Dochter toege-
zeid,

En op dit punt heb ik van u het woord van eere,
Daar houde ik me aan.

MARQUIS.

Mevrouw, sta toe, dat ik begeere
Van u, die schoone, die gy hebt aan my beloofd?

JACOBA.

Vrees niet, myn Heer, zy word u nimmermeer ontroofd.

GRAAF.

Dus, schoone Angelika, kan ik op niemand hoopen,
Dan slechts op u.

ANGELIKA.

Myn hart, Heer Graaf, staat voor u open.
Nooit ziet gy dat ik met een ander trede in d'Echt.

PHILIDOR.

Dat zal hy moeten zien.

JACOBA.

Maar wat wil deze Knecht?

T W A A L F-

32 DE DRIE GEBROEDERS,
TWAALFDE TOONEEL.

PHILIDOR, JACOBA, ANGELIKA, BARON,
MARQUIS, en GRAAF LIZIMON, LARONCE.

D PHILIDOR.
Aar 's noch een' Lizimon!

LARONCE, tegen *JACOBA*.

Mevrouw, ik word gezonden

Met dezen Brief aan u.

JAKOBA.

Wat zal ons die verkonden?

Verwacht myn antwoord.... maar die zotskap gaat
weer heen,

En zonder dat hy ons ontdekt om welke reën.

DE TIENDE TOONEEL.

PHILIDOR, JACOBA, ANGELIKA, BARON,
MARQUIS, en GRAAF LIZIMON.

I JAKOBA.
K kenn' de hand van dit geschrift niet, by myn weeten.
Ook heeft men door de haast 't toezegelen vergeeten.

Zy leeft.

MEVROUW.

Zynde in ervaringe gekoomen dat de twee oudsten van de drie Lizimons heimelyk toegang in UE. Familie trachten te verkrygen; dieshalven hebbe ik bet van mynen plicht geoordeeld UE. te waarschowwen, als dat den Oudsten, namentlyk den Baron, een groote Dobbelaar, en de Middelften, of Marquis, een befaamde Hoerejager is: Zo dat ze in staat zouden zyn om in korten tyd een jonge Juffer voor eeuwig ongelukkig te maaken. Voorts is bet lichtelyk te denken, Mevrouw, dat de zulke gemeenelyk de geringsten onder alle de Officiers zyn; dierhalven geeft acht op het geene gy doet, en Vaarwel.

Hoe

Hoe, Heeren, gy bemind de Vrouwen en het Spel,
 En zoekt myn Dochter noch? gewis dat hebt gy wel.
 O ja. Dus zoud gy ras haar kunnen ruineeren.

MARQUIS.

Mevrouw, dien Brief is loos verdicht, dat wil ik zweeren.

BARON.

Myn Heer, gelooft gy 't geen men uit afgunstigheid,
 Door zulk een' valschen Brief aan ons te laste leid?

PHILIDOO.

Ja wel, het geene ik hoor, myn Heeren, doet my beeven!
 Bestaat gy dus, en zoude ik u myn Dochter geeven?
 Dat was haar wis bederf. Ik doe dat niet, ó neen.

JACOBA.

Wel dat men 't Jufferschap beminne gaat noch heen;
 Maar foei! dat Speelders zyn, zyn eere-loze Mannen,
 Die leeven dikwils met hunn' Vrouwen als Tirannen.

MARQUIS.

Mevrouw, 'k zeg nochmaals gy zyt kwalyk onderricht,
 't Is alles loogentaal waar meé men ons beticht;
 En wist ik wie het deede, ik zou hem zulks vergoeden.
 Hoewel rechtuitgezcid, Mevrouw, 'k heb sterck vermoeden,

Van dees bedriegerye, op uwen Knecht Merlyn:
 Voor my, 'k geloof hy zou daar niet te goed toe zyn.

Is hy in staat om ons schelmächtig te bedriegen,
 Zo is hy ook in staat om dit van ons te liegen:

'k Verzeeker u, hy is bekwaam tot zulk een werk.

Mevrouw, ik bidde u doet ons oop'ning, en bemerk...

PHILIDOO.

Zo hy 't gedaan heeft, 'k zweer, ik zal hem zulks
 betalen....

Daar komt hy aan. Men zwyge, en zoek hem te
 achterhalen.

VEERTIENDE TOONEEL.

PHILIDOOR, JACOBA, ANGELIKA, BARON,
MARQUIS-, en GRAAF LIZIMON, MERLYN.

DUS moest de zaak....., Maar zacht! wat is 't,
dat ik hier zie?

„De Broeders zyn 'er noch, waarachtig, alle drie!

„'k Dacht waarlyk dat myn Brief, dien ik hier zond zo
even,

„Aan die twee Oudsten al de paspoort had doen geeven.

„Wat nu?... maar vluchten wy.

PHILIDOOR, *bem vasthoudende.*

Holla! dat is gestuit.

Zoekt gy ons wederom een' trek te speelen? guit!

MERLYN.

Myn Heer, ei laat me los. Men staat my gints te wagten.

PHILIDOOR.

Neen, gy ontkomt het niet zo licht, met geen gedachten.

Men heeft iets van belang met u te spreken, blyf.

BARON, *tegen Merlyn.*

Zyt gy 't? verrader! Schurk! die door uw slinks bedryf,
Oms alle drie zo stout hebt weeten te betrekken.

MARQUIS, *tegen Merlyn.*

Zyt gy 't? vermaarde dief! wiens list wy nu ontdekken.

GRAAF, *tegen Merlyn.*

Zyt gy 't aartsdeugeniet! wiens weêrgâ niemand kend,
In snode listigheid.

MERLYN, *zyn boed afnemende.*

Myn Heeren, ja, ik ben 't.

„Myne onbeschaamdheid moet hier weder veur me
pleiten.

Spreek op, myn Heeren, spreek, wat deede ik ooit voor

BARON.

(feiten?)

Gy hebt ons alle drie dan zulk een' poets gespeeld?

MER-

MERLYN.

Wie! ik? ik dat gedaan? daar my 't bedrog verveeld.
 ò Sinte Bachus! gy verheuger veeler harten,
 Gy weet myne onfchuld, en dat 'k nimmer zulke parten
 Begaan heb, waarom laat gy toe, dat men zo licht,
 Uw trouwste Likkebroer met fchelmery beticht!

BARON.

Hebt gy ons alle drie in huis niet voorgedraagen?

MERLYN.

Wel ja.

PHILIDOR.

Wel Schobbejak! zyn dat geen looze laagen?
 Wat let me, dat ik hem niet daad'lyk geef de bons.

MERLYN.

Kan ik gebeet'ren dat 'er zyn drie Lizimons?
 My dócht ik zou die zaak niet beeter kunnen klaaren:
 Want immers wift ik niet dat zy drie Broeders waaren.

JACOBA.

Maar dit is 't noch niet al. Hebt gy geen kennis aan
 Dees Brief? wy weeten 't, Schurk! gy hebt dit ook gedaan.

BARON.

Dit is de flimfte noch van alle uw' fnoë bedryven.

MERLYN.

Wie! ik een Briefgemaakt? daar ik niet eens kan fchryven!
 Ach, wift ik maar zo wat te krabb'len op 't papier,
 Zo hadde ik al voorlang een groote Pachter hier
 Geweeft.

MARQUIS, *zyn Degen trekkende.*

Wel aan, gy zult de waarheid ons doen hooren,
 Of 'k zweer, dat deeze kling u deur en deur zal booren.

MERLYN.

't Is wel. Vermoord me, dood me, pynigt my, en doet
 Maar met me wat gy wilt; ik keur' het al voor goed;
 Wyl ik 'er niets van weet.

MARQUIS.

Ha! welke looze knepen.

Gy weet niets van dien Brief?

36 DE DRIE GEBROEDERS,

MERLYN.

Pikheintje mag me slepen,
Op zyn Oostinjesvaars, door lucht en wolken heen,
Zo ik 'er iets van weet.

JACOBA.

Myn Heeren, weest te vreên.
Ik wil gelooven dat men u zoekt zwart te maaken;
Doch eer men voortgaat, diend een onderzoek der zaaken,
Opdat van dit geschrift de waar-of valsheid blyk'.

PHILIDOR.

Zie daar, voor de eerste maal, myn Vrouw is redelyk.

ANGELIKA.

Dit alles zou niet zyn van een'ge nuttigheden,
Die Heeren zouden my toch nimmer overreden;
En wyl een ander reeds myn hart heeft, kunnen zy
't Niet eischen.

MERLYN.

„'k Ben 'er deur! zy staat me trefflyk by.

BARON.

Mejuffer, 't is genoeg. Ik kan te wel bemerken,
Dat ik hier niets met al myn poogen uit zou werken.
En ik geloof, Marquis, dat ge ook myn' zyde kiest.
Een Edle ziel moet, schoonze een dierbaar pand verliest,
Zich troosten. Tracht als ik dees liefde te overwin-
nen.

Wy beiden zyn 't toch niet die wy hier zien beminnen.

MARQUIS.

Wel aan, wy laten aan uw' vlamme een open veld,
Heer Graaf, naardien men u in hooger waarde steld'.

Tegen Merlyn.

Maar gy, verrader! kom my nooit weer voor myne
oogen,
Of gy zult weeten wie gy eerloos hebt bedrogen!

VYFTIENDE EN LAATSTE TOONEEL.

PHILIDOR, JACOBA, ANGELIKA, GRAAF
LIZIMON, MERLYN.

WEL zo, Monsieur Merlyn, dit staat u wel, niet
waar?

Gy hebt dit mooy gemaakt, ik moet 't bekennen: Maar,
Nu wil ik dat gy my ('t is uit met uw bedriegen.)
De zaak ontknoopen zult, doch zonder meer te liegen.
Die beide Heeren zyn zeer toornig weg gegaan.
Zo gy nu niet ontdekt waar deze Brief van daan
Gekomen is, zal ik u daadlyk laten vangen,
Om, als men heeft bewys, u voort maar op te hangen.

MERLYN.

Ach! eer het zo ver komt, myn Heer, zo sta my toe,
Dat ik, al knielende, eerst een klein verzoekje doe?

PHILIDOR.

Wel wat?

MERLYN.

Dat gy uw Knecht niet brengen wilt in schanden,
Schoon hy wel waardig was dat gy hem liet verbranden?
'k Zal 't u ontdekken op dat gy de zaak bevat.
Sla maar uwe oogen eens op dees myn kleine schat;
In die vier Beurzen is al myn geluk gelegen:
Van de Oudste Heeren heb ik deze twee gekregen,
En die twee anderen van deze Heer alleen.
Nu moet gy weeten dat ik ze alle drie voorheen
Eerst zonder onderscheid gediend hebb', maar hier tegen:
Die my het meeste gaf, wierd ik het meest genegen;
Toen dacht ik dat in nood, ten dezen opzicht, was
Een List noodzakelyk, dies nam ik voor, zo ras
Als 't mooglyk waare, u dees verdichte Brief te zenden;
In hoop dat gy uw zin van d'andren af zoud wenden,
Op deze Heer: Want, ach! geloof my op dit stuk,

Van:

38 DE DRIE GEBROEDERS,

Van honderd weegen, die zich opdoen voor 't geluk,
Kost ik 'er zelf geen eene in dartig jaaren vinden:
Dit zyn de reden dat ik my dorst onderwinden
U eens te foppen, schoon 't my schreijen doet van spyt,
Maar ach! ik zag m' er toe genoodzaakt om 't profyt!

PHILIDOR.

Ha, dubb'le schelm! gy zoekt ons weer een part te speelen.

MERLYN.

Zo zeker niet, myn Heer, ik hebbe in alle deelen
De waarheid klaar ontdekt, dat zweer ik met een Eed.

PHILIDOR.

Wel dan geloove ik u. En nu ik zeker weet,
Dat gy dit alles maar hebt om het geld bedreven,
Zal ik u slechts die kneep van uwe geest vergeven.

MERLYN

Ik danke u duizendmaal, myn allerwaardste Heer!

PHILIDOR.

Maar mits conditie ook, dat gy ons nimmermeer,
Het zy hoe 't zy, in zulke of diergelyke zaken,
Zult foppen?

MERLYN.

Neen, myn Heer. Daar kunt gy staat op maken.
„ Ten zy my wederom een goude Zon bescheen:
„ Want zulke stralen gaan door staal en yzer heen?

PHILIDOR, *tegen de Graaf.*

Aan u, myn Heer, wyl u myn Dochter kan behaagen,
En dat zy u, naar 't schynt, haar hart heeft opgedraagen,
Geef ik myn woord; 'k sta toe, dat zy uw wensch voldoet,
Indien haar Moeder meê dit Huwlyk keurd voor goed.

GRAAF, *tegen Jacoba.*

'k Ben in die zelve staat, Mevrouw, van myne Broeders,
Dat zy zyn, ben ik ook; dies toon my 't hart eens Moe-
ders.

Wil met een gunstig woord geneezen myne pyn,
Ik weet niet, waarom dat gy my zoud tegen zyn?

ANGELIKA.

Ach, Moeder, wil ons toch niet langer tegenstreven.

Het

Het staat aan u om my gelukkig te doen leeven.

JACOBA.

Laat ons in huis gaan om te sluiten het verdrag.

GRAAF.

Wel aan, dit is voor ons een' heugchelyke dag!

MERLYN.

Bedank Merlyn daar voor. Die wist het zo te klaaren,

Dat DRIE GEBROEDERS ook drie MEDEMINNAARS
waaren;

En schoon zy alle drie bedoelden 't zelfde wit,
De Jongste zegepraald, en raakt in 't vol bezit.

Dit hebbe ik zo gevoegd om dus aan elk te leeren,
By wie een Minnaar zich het eerst moet adresseeren;
By Vader, Moeder, of by 't voorwerp zyner Min?
Die 't by de laatste zoekt, die maakt een goed begin.

E Y N D E.

1173828

W

M I T T E N A N D

The first part of the book is devoted to a general
 description of the country and its inhabitants.
 The second part contains a detailed account of the
 various tribes and their customs.
 The third part is a history of the country from
 the first discovery to the present time.
 The fourth part is a description of the
 natural history and minerals of the country.
 The fifth part is a description of the
 agriculture and commerce of the country.
 The sixth part is a description of the
 government and laws of the country.
 The seventh part is a description of the
 education and sciences of the country.
 The eighth part is a description of the
 arts and manufactures of the country.
 The ninth part is a description of the
 military and naval strength of the country.
 The tenth part is a description of the
 religion and superstitions of the country.

F I N I S